

חולין כג

עניין: השחתה אינו אלא דבר ערוה ועבודת כוכבים

מים אדירים להגרמ"מ משקלוב עמ' רסז

שאינו חושב גם ג"ע שאינו צריך כי שמעתי מאדמ"ו הגאון ז"ל כך קבלה בידיו מן הגאונים איש מפי איש עד מרע"ה שכל ע"ז (היי) צריך עבודת דבר ערוה ולכן כתיב אצל כל ע"ז ויזנו אחר הבעלים וקם העם הזה וזנה, אך זה המדבר נסתר ומגלה רזין

נחותי ימא עמ' דש

ב' הנשים הזונות הם כנגד ב' היצר הרע הגדולים בעולם - הכעסני והתאוני, הזנות שייכת ליצרא דע"ז ג"כ, ולכן הם ב' זונות, כפי שהגרמ"מ (כתבי הגרמ"מ ח"א עמוד ש"ח "דרושים על סדר ההשתלשלות" סוף מאמר "שער אבא ואימא") מביא בשם הגר"א שכל ע"ז באה עם פירצה בעריות².

יב. וז"ל שם: ושמעתי מפה קודש אדמ"ו וצוק"ל, שכל מיני ע"ז שבעולם וכל אמונה זרה יש בה כפי ערכה שמץ עריות, ולכן כתיב תמיד "ויזנו אחרי הבעלים" (שופטים ח), וכן אחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם (במדבר טו), ולכן עריות גימטריא אור הדעת וכו'.

אדרת אליהו בראשית ד, כג

כאן: (כג) כי איש הרגתי לפלעי וילד נחברתי. פלע הוא מכת חרב וחבורה הוא מכת אבן. וילדו של אדם מתגבר עליו בשני אלו בהארה וכעס. צילדותו הולך אחר תאוה לבו והוא נקרא אז לב האבן שקשה כאבן לפרוש ממנו. ובימי העמידה מתגבר עליו צנאות לבו ורצ כעס ומכאובים ואז נקרא ברזל שמתפעל בקל לחמם מאש הגאווה והכעס. וזהו כוונת רז"ל (סוכה דף נ"ב) אם פגע בך מטול זה משכהו לבה"מ אם אבן הוא נימוח ואם ברזל הוא מתפוצץ. פי' אם אבן הוא שנוסף בתאוה נימוח צמי התורה שנאמר אבנים שחוקו מים (איוב כ"ב). ואם ברזל הוא שקל הוא לכעוס מתפוצץ ע"י אש התורה שנא' הלא כה דברי כאש נאום ה'. וכן מאמר לנך

גור אריה נח בראשית ו, יא

זנות וכו'¹. ונראה מה שלא נקרא השחתה רק ערוה ועבודה זרה, מפני שיצר הרע המסית האדם לרע אינו אלא בשביל אלו, דיש יצר הרע לעריות ויש יצר הרע לעבודה זרה כדאיתא במסכת יומא (סט:). ובפרק חלק². ובכמה דוכתיה אמרו תרי יצרא הוי - יצרא דעבודה זרה ויצרא דעריות³, ומפני שהיצר הרע הוא לאלו שנים דווקא נקראו 'השחתה', כי מאחר שהוא נסת אל הדבר שהוא רע - הוא נשחת, כי דבר שהוא רע הוא נשחת, לכך נאמר (דניסד, טו) "פן תשחיתון" על עבודה זרה, ועל עריות

